

LA FOSCA

Editor: Jordi Bosch i Grau

La Fosca, Palamós

Número 9 - Juliol 2003

EDITORIAL

L'aparició d'aquest número de la nostra Revista coincideix pràcticament amb l'inici de la temporada d'estiu i també amb la renovació de l'equip de govern a l'Ajuntament de Palamós.

Des de que es va crear l'A.A. de la Fosca un dels objectius prioritaris ha estat el contacte periòdic amb el Consistori per exposar les inquietuds, iniciatives i mancances que dia a dia van apareixent i que en ocasions, amb una mica de bona voluntat, s'han anat superant.

Confiem que amb el nou Ajuntament el diàleg serà com fins ara, fluid i constructiu, doncs són encara moltes les mancances de la nostra platja i les seves rodalies.

Assumptes com la neteja general, el nombre de contenidors per a la brossa i deixalles, la puresa de l'aigua del mar, la capacitat de l'actual depuradora, la contaminació de la riera de Castell, la conservació del Castell de Sant Esteve, els sorolls de les motos o la intensitat de la música en algun local nocturn, són temes que requereixen sens dubte una col·laboració de l'Ajuntament que en molts casos pot ser decisiva.

Un motiu de particular inquietud és el retard en l'execució de les fases inicials de la urbanització d'alguns vials –Josep Pla i camí Cap de Planes, entre altres– que troben obstacles prou justificats per a la seva realització.

És amb aquest esperit que comencen l'estiu 2003. Bones vacances a tots.

Ramon Bosch
President

ACTES SOCIALS ORGANITZATS PER L'AAF PER AL PROPER ESTIU

XII CANTADA D'HAVANERES

El dissabte dia 2 d'agost a les 22,00 hores
a la platja de la Fosca tindrà lloc l'anyal cantada d'havaneres
que aquest any, comptarem amb el Grup Terra Endins.
Desitgem que agradi a tothom.

VIII CONCERT DE MÚSICA CLÀSSICA

Divendres dia 15 d'agost a les 22,00 hores
Concert de Música Clàssica a càrrec de:
LLUÍS CLARET, ANNA MORA i DANIEL CLARET, violoncel·l.
El Concert se celebrarà, com és habitual, a la Capella de la Fosca.

VI SOPAR DE GERMANOR

Dijous dia 21 d'agost a les 21,00 hores – Hotel Àncora de la Fosca
Tindrà lloc el sopar d'estiu amb un magnífic Menú i... ball per després.
Podeu reservar taula directament a l'Hotel Àncora i com sempre una
quantitat del cost del sopar anirà destinada a una ONG de Palamós.

LA FOSCA I JO

Se m'ha ofert la possibilitat de dir alguna cosa en aquest petit, però ja eixerit butlletí de l'Associació d'Amics de "La Fosca", aquest nom entranyable unit a mi des de la infància, no tan sols com a palamosí, sinó, sobretot, com a fill dels propietaris d'una de les primeres cases –barraques, en dèiem, modestament– que hi hagué per aquests topants, per bé que no tan primerenca com la dels Vilahur, els Oller, i altres amables colonitzadors cassanencs.

I és justament l'esposa del doctor Segú Vilahur (descendent, d'un d'aquests pioners en la progressiva colonització turística de la Fosca i autor d'un esplèndid llibre sobre la història d'aquest fet) qui em demana aquest escrit. I he de dir que accepto complagut, tot pensant que, tal vegada, em servirà per redimir la poca col·laboració que he tingut fins ara amb l'ànima i les activitats d'aquesta associació, i concretament d'aquesta revista, malgrat tenir ancorades a la Fosca arrels espirituals i fins i tot creatives tan importants per a mi.

La casa, el xalet, la barraca... que un dia, ai! en morir, van deixar-me els meus pares, es troba situada al capdamunt del Camí Vell de la Fosca, just on aquest comença a daval·lar cap a Roqueta.

Dintre aquesta "barraca" vaig passar-hi els primers estius de la meua infància, hi he viscut, al costat dels meus pares –gent donada generosament a l'amistat, al cultiu de la gastronomia i al xefils més divertit i sà– estones absolutament inoblidables, hi he escrit dos dels meus llibres, hi he estimat, i hi he trobat aquell relax necessari que, a vegades, necessiten cos i esperit abans de tornar a emprendre les excitants tempestes de la quotidianitat.

Potser per tot això he rebutjat fins ara les moltes propostes que he tingut, i tinc, de compra d'aquest meu petit paradís privat, cobejat segurament més pel que té, pel que permet construir-hi, oimés atesos els plans d'urbanització i especulació que han endegat els últims ajuntaments conservadors (ja té gràcia, aquí, la paraula!) i que, si no rectifiquen a temps, acabaran convertint aquest pacífic i bellíssim racó palamosí en un frustrant –i, a la llarga, també econòmicament frustrat– Las Vegas.

Però sí, fins ara i pels motius exposats, m'he resistit a tota possible venda, hi ha encara un altre motiu, més personal, directament vinculat al món dels sentiments, que m'impulsa a no fer-ho. Em permeteu que us l'expliqui?

Deuria ser pels volts de Nadal de l'any 1943. Un rodamon, fill de Palamós, d'una família antany ben situada i, després, arruïnada de cop, que havia hagut d'emigrar a Amèrica –a "fer l'Amèrica"– ja cansat de voltar per tots els racons del planeta, després de triomfar envejablement com a actor per terres d'Amèrica, havia recalat definitivament a Palamós –roda el món i torna al born– i s'havia enamorat –de balcó a balcó: no és broma– de la filla única i òrfena del titular de la farmàcia del davant de l'Ajuntament –afusellat durant la guerra civil, per catòlic, i especialment per haver amagat, i salvat– bona part del tresor parroquial avui exhibit a la capella fonda de Santa Maria del Mar, de Palamós.

Aquell amor, per bé que tardà, entre l'antic actor i la filla del farmacèutic, no deixà de tenir, segons diuen veus de l'època, unes considerables dosis de romanticisme. I aquesta que avui us reporto bé en pot ser una prova.

Es veu que un dia la Mercè i en Josep, que així es deien els cònjuges, mentre un hereu ja començava a fer-se present en el ventre d'ella, varen fer una visita a una amiga de la Mercè que tenia, en el camí de Cap Gros, una "barraca" d'aquelles que alguns palamosins tenien fora de la vila per tal d'anar-hi els dies de festa a fer-hi un suquet de peix, un arros, una orisada, o un cremat a l'aire lliure, sense haver de tenir cap especial mirament en el vestir.

De seguida, la Mercè es quedà enamorada del lloc, i sobretot, de l'ambient de llibertat, de pau i de contacte amb la naturalesa que oferia. Tant que va manifestar a la seva amiga, la sana enveja que li feia. En Josep, el seu marit, no féu cap comentari, però retingué els elogis de la Mercè ben endins del seu ànim, i al cap d'un parell de dies, d'amagat d'ella, ja s'adreçava, acompanyat del seu bon amic Joan Reig, un popular aparellador i mestre d'obres palamosí, a l'extensa vinya que la Mercè tenia en un paratge de l'ara anomenat Camí Vell de la Fosca. I en Josep demanava al seu amic: Escolta, "Juanitu" (Sic) Quan em costaria i quan de temps hi esmerçariau per construir una casa com aquesta? I en Josep li ensenyava uns plànols que ell mateix, il·lusionadament, havia esborranyat, el dia abans, sempre d'amagat de la seva muller. Plànols, que cal dir que foren ben poc modificats alhora de construir la casa.

– Pel que fa al pressupost de temps, m'interessaria –digué en Josep al seu amic constructor– que me la tinguessis acabada el vint de setembre de l'any que ve, perquè és l'aniversari de la Mercè i el del nostre casament. Creus que és possible?

– Home, m'ho poses molt just, però si ens hi posem de seguida...

S'hi van posar de seguida. I un vint de setembre en Josep li pogué dir a la seva esposa: Mercè, anem fins a la vinya que vull ensenyar-te una cosa. Ara..., a la vinya? –demanà encuriosida la Mercè. Sí, ara, ara. Si vols, podem anar-hi caminant, que fa molt bon dia.

Sí. Hi anaren a peu, i quan foren a prop, la Mercè s'estranyà de veure en l'extrem superior de la vinya, aquella nova edificació. De qui és aquesta casa? –demanà al seu marit, per ventura, inquieta que algun veí l'hagués construït allí per error, o que el terreny que ella pensava que era seu, no ho fos en la realitat.

Josep, de qui és aquesta casa?

I en Josep, bo i traient-se de la butxaca un bellíssim estoig amb unes claus a dintre, li contestà:

Teva, Mercè, i que sigui per molts anys!

Com ja haureu suposat en Josep i la Mercè eren els seus pares, i la casa, malgrat que l'acció d'un vandàlic hagi trencat fa poc la ceràmica que ho posava, porta naturalment el nom de Vil·la Mercè.

Josepmiquel Servià

TERESA FERRÉS: CIU HA PAGAT A PALAMÓS PEL SEU ESTIL PREPOTENT

– El PSC de Palamós ha seguit la tendència a l'alça que s'havia posat de relleu el 1999. Aquesta vegada, a més, s'ha beneficiat de la pèrdua de vots de CiU. Com valora aquest resultat i el nou escenari?

– «Molt positivament. És una satisfacció personal liderar aquest projecte polític que pensem que ofereix una alternativa a 22 anys de govern de CiU. Això penso que és molt important. La societat palamosina reclamava un canvi i era necessària una opció política on ho poguéssim posar de relleu. Realment, durant la campanya percebíem que el ciutadà volia un canvi. Ara hem pogut confirmar aquesta tendència que ha quedat ben clara en les votacions».

– Què és el que li ha cridat més l'atenció?

– «Seguint amb la tònica d'aquest canvi que volia la gent i que percebíem, el ciutadà ho volia i s'ha mobilitzat com feia anys que no passava. Això és el que ens ha sorprès molt gratament, especialment perquè creiem que entre tots hem sabut engrescar el ciutadà per anar a votar, i això és important i cal remarcar-ho».

– CiU ha tingut una davallada notable. Aquesta tendència, a la baixa, a què l'atribueix?

– «Jo diria que és més un problema d'estil de fer, de manera de governar. Crec que l'estil que ha fet servir al carrer, també durant la campanya, no ha agradat al ciutadà. CiU ha pagat pel seu estil prepotent, com en un estadi superior, on el ciutadà tenia la percepció que li era molt difícil accedir-hi».

– Aquest estil, doncs, no serà el del PSC?

– «No, per descomptat. Aquest ha estat el nostre cavall de batalla. Volem apostar per un estil més senzill, més obert, més proper al ciutadà».

– Hi ha converses per un govern d'esquerres?

– «Aquest tema no s'ha plantejat a fons. Tots sabem, però, que hi ha una predisposició i que no ha de passar el mateix de fa quatre anys! No estem en la mateixa situació. Ara el que s'ha de fer és obrir negociacions, que ho farem. El que sí reafirmo és que no pactaré amb CiU i el PP. Això ho mantinc, ho reitero i penso que el ciutadà ha d'estar ben tranquil que així serà».

Joan Trillas

JORDI PALLÍ: EL PSC A PALAMÓS SERÀ UN TITELLA DE L'ENTESA

– Vostè ha de posar el comptador a zero i passar a l'oposició. Com ho veu?

– «Home, ara el que toca és aprendre a estar a l'oposició... no hi he estat mai. Els que hi han estat s'han mort de ganes de marxar-ne, i per alguna cosa serà. Qui ha governat i qui ha tingut possibilitat de fer coses li ve de nou. El compromís de presentar-se és tant si governes com si no ho fas. I ara toca no fer-ho. El que hem de fer és seguir treballant perquè Palamós funcioni des de la posició que ens ha tocat».

– Quins factors han influït en la davallada de vots de CiU?

– «No hi ha un sol factor. El resultat és massa sorprenent com perquè sigui un sol factor. Hi ha un vot nou que no ens ha afavorit; és evident que no hem estat capaços de mantenir el nostre propi vot del 99, que ja no era un percentatge bo. Una vegada més hi ha hagut un grup d'independents que s'ha emportat una pila de vots, on una part és nostra. I també pel desgast propi del govern, i per una campanya dura per visualitzar que hi havia altres comportaments. L'increment de l'Entesa és fruit d'una bona feina a l'oposició. També alguna actuació que no ha agradat, i també els comerciants, que no sé per què els hem tingut en contra. Sincerament, creia que seríem la llista més votada».

– Com veu el nou govern a Palamós?

– «Penso que a Palamós governarà l'Entesa. Per tant si l'alcaldesa acaba sent del PSC serà una titella o instrument del que vulgui fer l'Entesa. Pensem que aquesta formació que ha assolit tres regidors té ara un pes important que fins ara no tenia. Pensem també que els seus plantejaments són radicals amb alguns temes, i si no s'accepten no hi haurà pactes. Tot i que crec que per damunt de tot intentarem salvar aquest acord. El PSC és presoner de l'Entesa i això s'ha de dir. A més, hi ha una cosa que vull veure».

– A què es refereix. Què vol veure?

– «Veure com funciona el tema de la participació ciutadana amb l'Entesa... personalment no ho tinc gaire clar. Veurem... potser ens sorprenen a tots».

Joan Trillas

HEM SALVAT L'ARENÝ

Qui no recorda el dia que van assassinar JFK?, o el dia que l'home va trepitjar per primera vegada la lluna? O el dia que va morir Mao Zedong o la Marilyn? O la nit de tantes altres coses... La del 2 de novembre de 1937, quan va ser bombardejat l'Hotel Trías i la fàbrica Wincke, la del 23 F... El 19 d'octubre de 1986, aquell d' "....à la ville de...: Barcelonal", o la del gol de Koeman a Wembley... Però, qui recorda el 12 de juny de 1994?

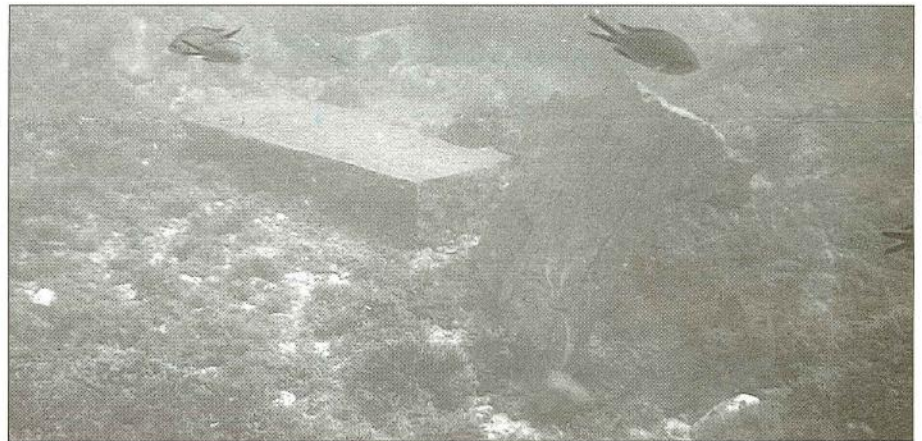
El que jo recordo d'aquell diumenge assolellat de primavera no és pas que aquell fos un dia de grans emocions i grans celebracions sinó més aviat un dia molt normal; un diumenge que convidava a anar a la platja i a estar-s'hi fins ben entrada la tarda.

(...)

Aquell 12 de juny jo sentia un pessigolleig per dins, alguna cosa em deia que aquell dia no hi hauria un àrbitre que xiulés un penal a l'últim minut ni que els de casa no es farien un gol en porta pròpia. Gràcies a la campanya i a la mobilització de l'associació Salvem Castell, l'alcalde havia convocat un referèndum i aquest no es perdria, sinó que seria la base per salvar Castell i deixar-se de deliris urbanitzadors definitivament.

Nosaltres, una colla d'amics que estimem Palamós, vam proposar a l'amic Francesc Matés, una de les persones compromeses amb Salvem Castell, de fer una estela submarina de basalt –una pedra utilitzada ja antigament pels indiketes per fer moles–, seguint la iniciativa de l'associació que cada any col·loca una placa commemorativa en un lloc diferent de la vila. De seguida l'associació va recolzar la idea amb entusiasme, com una iniciativa per celebrar el desè aniversari de Salvem Castell.

Això era, si no recordo malament, a la tardor del 2001. No havia estat un camí de roses, però Castell ja estava pràcticament salvat –la Sentència favorable del Tribunal Suprem va arribar a l'octubre d'aquell any. Ens vam posar mans a l'obra. Vam fer proves,

reunions, sopars, i tots els que hi participàvem vam constituir el col·lectiu Ona: en Marc Romera, en Toni Lanau, l'Adrià Maynés, en Carles Camps, la Sònia Domènec, en Ricard Profitós, en Xavier Guitó, en Xavier Nieto, l'Esther Garriga i jo mateix.

No voldria deixar passar aquesta ocasió sense agrair ben sincerament a tots ells la seva contribució a l'Estela –també a en Raül Ortiz, que va seleccionar-nos la magnífica pedra de basalt de la seva pedrera a Castellfollit de la Roca, i a en Lluís Tarrés, el nostre millor patró– i, sobretot, en nom del col·lectiu, agrair als amics de l'associació que confiessin en nosaltres i ens donessin aquesta oportunitat.

El dia abans de l'afonament de l'Estela, el 10 de setembre de 2002, l'ajuntament es va inhibir de donar-nos el permís per dur a terme l'acte –o sigui, no ens el van donar–, perquè el mar no és pròpiament competència seva. De fet, com sabeu, aquesta competència cau bastant lluny d'aquí, i no precisament a Barcelona.

(...)

Però l'acte va anar endavant, en part gràcies a en Carles, de Llofriu, i als seus companys que in extremis van dur a la barraca de Castell un veritable set de DJ, amb 5.000 watts de potència. Això havia de permetre una bona emissió del *Semper Castellum* –que realment va semblar sorgir d'entremig dels pins–, i recitar la Sextina ben fort en el moment de l'arribada per mar de l'Estela a Castell.

I així ho vam fer. Tothom va matinar i a trenc d'alba va començar a arribar la gent a Castell, per terra i per mar. Es van escoltar la música i la Sextina. I, aleshores, des de l'aigua, en Toni va foradar amb un ganivet alguns dels bidons del rai i l'Estela va enfonsar-se lentament, agafada entre les mans per en Ricard Profitós, talment com si hagués perdut la gravetat. De cop, el rai va tornar a sortir amb força a la superfície. Ja estava: entre tots havíem col·locat un poema preciós al fons del mar. Un poema que ens recorda la lluita per salvar Castell; un poema que ens recorda, també, que el mar no és, ni de bon tros, part de l'acord; que encara n'han de venir més, doncs, de dies normals. Benvinguts siguin!

I fins aquí aquest relat. Continuarà l'any que ve? Doncs, potser només si tenim més coses pessigollejants a explicar-los. Bon estiu a tothom.

Eduard Tolosa i Seguer
Associació ONA

*Si algú està interessat en la Sextina, en la música de *Semper Castellum* (43'), o en el vídeo de l'Estela, en trobarà una còpia al quiosc de la Loli, sota la piscina de Sant Esteve, on també es pot trobar aquest butlletí i tota mena de periòdics, i més...

Els veïns de la Fosca de Palamós hauran de pagar el 90% del projecte d'urbanització

Els del nucli del Figuerà, per contra, només pagaran un terç de les obres

ALBERT VILAR / Palamós

● Els veïns del nucli de la Fosca de Palamós assumiran el 90 per cent de les obres d'urbanització, que s'executaran en dues fases, amb un cost global d'uns 3 milions d'euros. Per contra, els del Figuerà només hauran de pagar un terç de la urbanització del seu barri.

L'Ajuntament ja ha iniciat el procés per tirar endavant la primera fase del projecte d'urbanització de la Fosca, situat entre el cap Gros i Sant Esteve de la Fosca, en aprovar el ple, sense cap vot en contra, la imposició i ordenació de les contribucions especials. La primera fase té un cost d'1.944.000 euros, dels quals els veïns hauran de fer-se càrrec del 90 per cent, és a dir, d'1.759.000. El deu per cent restant serà assumit per l'Ajuntament.

A l'hora de marcar les quotes a pagar pels propietaris, l'Ajuntament tindrà en compte tant el volum edificable de la finca (70 per cent) com els metres línia de vial (30 per cent). El regidor d'Urbanisme, Lluís Vidal, va justificar els percentatges dels dos barems en aquest àmbit perquè és «poc urbà».

Vidal va reconèixer que el projecte feia molt temps que estava fet per tirar-se

endavant i que calia actuar-hi. «És un dels deures històrics», va afirmar. En aquest sentit, però, el regidor d'Urbanisme va explicar que analitzarà en cada àrea «el grau d'urbanització per fer repercutir més o menys contribucions».

L'Ajuntament, paral·lelament, també urbanitzarà el nucli històric del Figuerà, als afores de la vila, prop de la zona del Tennis. En aquest sector, però, els veïns només hauran d'assumir el 33 per cent del cost, ja que la resta serà assumit, també a parts iguals, per la Generalitat i el municipi. A més, el pressupost, arran de les reclamacions de veïns, s'ha reduït de 34.000 euros, ja que s'ha tret, entre altres coses, la direcció de les obres i la barana del pont. ICV creu que l'aportació dels veïns hauria de ser assumida pel municipi, com un deure solidari.

EL PUNT, 20 de setembre de 2002

MEDI AMBIENT

La Generalitat aprova definitivament la incorporació del paratge natural de Castell - Cap Roig al PEIN

El nou àmbit de protecció inclou, pel que fa a Palamós, el pla i el paratge de Castell i també les illes Formigues

La Proa
Palamós

El Govern de la Generalitat va aprovar ahir la incorporació al Pla d'espais d'interès natural (PEIN) de l'espai Castell-Cap Roig, que es troba situat entre els termes municipals de Palamós, Mont-ras i Palafrugell. Aquesta aprovació també inclou la modificació de l'espai Muntanyes de Begur que s'incorpora a la nova zona de Castell.

La superfície total del nou espai és de 409,92 hectàrees, i està format per diverses unitats naturals compreses entre la urbanització del Golfet i la riera de Canyelles (límit nord), la riera d'Aubí, des de les immediacions de la Torre Mirona fins a la desembocadura a la platja

Castell (límit est) i el tram de costa entre aquesta platja i la del Golfet (límits sud i est). Pel que fa a Palamós, la protecció inclou doncs la plana i el paratge de Castell i també les illes Formigues, així com l'àmbit marí que va fins a la cota batimètrica dels 60 metres.

L'espai de Castell-Cap Roig allotja una notable diversitat de sistemes naturals. Destaca una extensa massa forestal amb pinedes, alzinars i suredes. Un segon ambient són els penya-segats marins, on s'hi fan comunitats de roquissar litoral. A la platja de Castell encara es conserven retalls de vegetació de duna i rereduna. Aquest ambient contrasta amb l'adjacent llacuna que forma la riera d'Aubí en la seva desembocadura, i

que permet la presència de vegetació higròfila i d'una fauna ben específica, com ara amfibis i limícoles.

Pel que fa al patrimoni arqueològic, cal esmentar els jaciments ibero-romans de la cala del Crit i de la punta del Castell. Cal fer referència al jardí botànic i castell de Cap Roig, diverses barraques de pescadors, les runes del fortificat Mas Canyet, la barraca d'en Dalí i el Mas Castell. Aquests jaciments i construccions atorguen un interès històric i cultural a l'espai.

La modificació dels límits de les Muntanyes de Begur consisteix en la segregació d'aquest espai de la unitat que s'incorpora al nou espai de Castell, que passa a constituir, amb la incorporació d'altres àrees, el nou espai de Castell-Cap Roig. ■

LA PROA, 24 de gener de 2003

Los vecinos se oponen a la ampliación de la depuradora

PALAMÓS

El proyecto de reforma de la depuradora de Castell que promueve la Generalitat ha provocado también protestas de grupos ecologistas como Salvem el Crit

JORDI RIBOT / ARCHIVO

La ampliación de la depuradora puede afectar al entorno de Castell

JORDI RODRÍGUEZ

PALAMÓS. - La futura ampliación de la depuradora de Castell, situada a caballo de los municipios de Palamós, Vall-llobrega y Mont-ras, causa recelo entre los vecinos que viven en los alrededores de la instalación. Los afectados temen que los problemas de ruidos y malos olores que, según aseguran, sufren desde hace casi 20 años, se hagan más evidentes y que también crezca el riesgo de inundación. La depuradora de Castell entró en funcionamiento en 1985 y, entre otros, presta sus servicios a los vecinos de Palamós, Palafrugell y Calonge. Con una inversión prevista cercana a los 16 millones de euros, la Generalitat prevé ahora ampliarla con tres hectáreas nuevas de terreno, doblando prácticamente su actual superficie. Uno de los objetivos de la obra es ampliar la capacidad de tratamiento de aguas residuales, que pasará de 30.000 a 45.000 metros cúbicos.

Los vecinos de la zona, no obstante, no ven el proyecto con buenos ojos. Es el caso, por ejemplo, de Lluïsa Regualta, que es agricultora y vive en las cercanías de la instala-

ción. Aseguran que el proyecto es "faraónico" y recuerdan que la depuradora de Castell está situada en una zona potencialmente inundable porque está muy cercana a la riera Aubí. En este sentido, temen que la ampliación implique elevar la cota del terreno que ocupa la instalación y que, en consecuencia, las viviendas y los campos de cultivo de los alrededores se vean afectados en caso de inundación.

La Generalitat considera, por su parte, que la ampliación da respuesta a algunas de las inquietudes de los vecinos porque se cambia el sistema de tratamiento de fangos para paliar el problema de los malos olores y también se toman medidas para poder reducir el riesgo de inundaciones.

El proyecto de la depuradora de Castell, ahora en fase de exposición pública, también han levantado ampollas entre los ecologistas. La entidad Salvem El Crit ha denunciado la aparición de fugas de aguas fecales en el colector que conecta la depuradora con Palafrugell, que amenazan la riera Aubí y las marismas cercanas a la playa de Castell. ●

LA VANGUARDIA,
11 de maig de 2003

LA CUINA DE L'ÀVIA

SUQUET RÀPID DE LLUÇ

ELABORACIÓ

Es pica en el morter 2 dents d'all (per a 6 rodells de lluç), julivert, 1 tomàquet pelat i sense llavors, una culleradeta de farina i un vaset de vi blanc.

Quan està tot barrejat es posa en una cassola on prèviament s'hagi escalfat oli.

Es remena una mica i s'hi posen les rodells de lluç, s'afegeix aigua fins que quasi cobreixi el peix i es fa coure uns minuts a foc lent.

S'hi pot incorporar pèsols, bocins d'ou dur o algun musclo.

Aquesta recepta també es pot fer amb rap o qualsevol peix de rodella.

ASSOCIACIÓ D'AMICS DE LA FOSCA (A.A.F.)

JUNTA DIRECTIVA

President: *Ramon Bosch*

Vicepresident: *Àngel Hortet*

Secretari: *Carles Riba*

Tresorer: *José Miguel Contreras*

Vocals: *Roger Almunia*

Jordi Arau

Marta Boixeda

Jordi Bosch

Joan Gol

Jordi Palacín

Actuació a la capella de la Fosca, el passat mes d'agost de
Nathalie Chabot, violí i de Sylvie Reverdy, violoncel.

La Fosca, 10 d'agost de 2002

HOSTAL LA FOSCA

PIZZERIA RESTAURANT

Jesús & Jordi al seu servei

OBERT TOT L'ANY

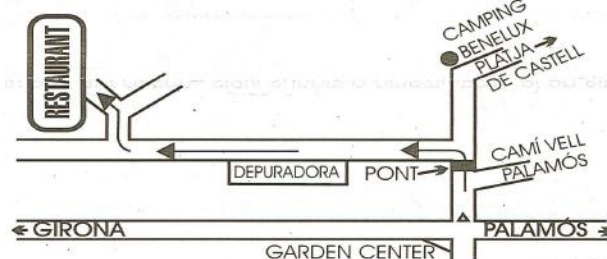
Passeig de la Fosca, 24
Tel. 972 60 10 71 - 17230 PALAMÓS

Restaurant
Grill

**MAS
FERRIOL**

Barri Canyelles, 14 • 17253 MONT-RAS
Telèfon 972.304.370

Plats casolans · Especialitat en carns a la brasa

RESTAURANT

carrer Josep Pla, s/n - 17230 PALAMÓS - LA FOSCA
Telèfon (972) 31 48 58 / 31 54 86 - Fax (972) 60 24 70

CASTILLO, S.A.

AGÈNCIA DISTRIBUÏDORA
DE REPSOL BUTANO, S.A.
NÚM. 17127

Central: C/ Ample, 10 - 17230 PALAMÓS
Tel. 972 31 49 34 - Fax 972 31 84 58
P. dels Guíxols, 11-16 - Tel. 972 32 20 08
17220 ST. FELIU DE GUÍXOLS
Mestre Sagrera, 8 - Tel. 972 30 45 03
17200 PALAFRUGELL

CONFECIONS

C/ Major, 40 - Tel. 972 31 54 93
17230 PALAMÓS

"Coleccioner"

GRANDES FIRMAS A BAJO PRECIO

San Antonio Mª Claret, 51 - 08025 Barcelona - Tel. 93 207 64 50
Córrega, 265, esq. E. Granados - 08008 Barcelona - Tel. 93 237 48 30
No cerramos al mediodía de Lunes a Viernes 10 h. a 20 h.
Sábados de 10 h. a 14 h. - 17 h. a 20 h.

Inter-Congrés RCT
McCANN-ERICKSON
Meetings
ORGANIZACIÓN DE CONGRESOS, CONVENCIONES E INCENTIVOS

Josep Irla i Bosch, 5-7, entl. - 08034 Barcelona
Tel. 93 206 46 46 - Fax 93 204 97 32

Amb el suport de

Caixa de Girona

Gràfiques GISPERT, S.A.

Tels. 972 64 09 53 / 972 64 06 28 - Fax 972 64 26 21 - E-mail: gisgraf@lix.intercom.es - LA BISBAL D'EMPORDÀ